

Realkreditte modarbejder MIFID II's krav om transparens (fortsat)

Carsten Tanggaard, professor ved Aarhus Universitet, mener, at der er flere ting i forløbet, der er "helt skæve".

"Vi må tro på, at det er rigtigt, når branchen siger at det er omfattende at efterleve Mifid II. Men et praktisk hensyn kan jo ikke begrunde, at man kraftigt omfortolker en helt grundlæggende egenskab ved den danske realkreditmodel. Enten handler kunderne obligationer, eller også handler de ikke obligationer ved låneudstedelse. Og de regler må jo gælde i alle institutter. Det kan man jo ikke bare se bort fra. Enten skal man efterleve, eller også skal man ikke. Lovgiverens intention er selvfølgelig, at MiFID II skal efterleves, men et praktisk hensyn gør så, at det bliver valgfrit," siger han.

"Det undrer mig simpelthen, at nogle institutter kan håndtere det, mens andre ikke kan. Det må da være fælles for alle. Det virker ikke betryggende, når vi nu kan konstatere, at det ikke bare er en teknikalitet, men har direkte konsekvenser for låntagerne," fortsætter Carsten Tanggaard.

Netop forskellen mellem de enkelte institutters håndtering af overførsel af obligationer viser, at i hvert fald Totalkredit godt kan håndtere det, som f.eks. Realkredit Danmark ikke kan. Hvorvidt det hænger sammen med de samme institutters tilknytning/ejerskab af bank er en oplagt mulighed.

Carsten Tanggaard er også kritisk over den lukkethed, der har været omkring forløbet.

"Ud fra RD's oplysninger ser det ud til, at disse ændringer er forhandlet i et lukket kredsløb mellem realkreditinstitutterne og Finanstilsynet. Alt skal selvfølgelig godkendes af Finanstilsynet. Men hvorfor orienterer branchen ikke åbent om det. Muligvis er det teknisk, men der findes tidsskrifter, hvor disse ting, kan forklares. Så kunne andre også deltage i at hjælpe offentligheden. Og vi, der prøver at forstå det tekniske, ville undgå at tage fejl. Vi kunne også undgå, at det nærmest er en tilfældighed, at ny praksis bliver synlig. Hvorfor er de ikke åbne om det?" spørger Carsten Tanggaard, og fortsætter:

"Det grundlæggende problem, med at obligationsmarkedet grundlæggende ikke er transparent, er jo heller ikke løst. Som eksempel ville jeg ikke vove at gætte på, hvad det ville koste for en låntager

bagefter at købe obligationerne direkte i markedet. Jeg er alvorligt bange for, at det er dyrt. Der er simpelthen ikke ordentlig transparens.”

Ejlif Thomasen